

Meseszánkó

Versek, mesék mikulásra,
karácsonyra, hóhullásra

Érkezik a meseszánkó,
teli száz csodával.
Nyisd ki füled, tárd ki szíved!
Éppen feléd szárnyal.

NÓTÁS MARCI

Nótás Marci hegyre megy
vele fut az ének,
víg dalok vannak zsákjában,
épphogy beleférnek.

Szellőfütty kíséri útján,
táncot jár a lába,
nem téblábol a hegytetőn:
felszökken szánjára.

Fehér havon siklik a szán,
meg sem áll hazáig,
Nótás Marci vígan dalol,
míg leér odáig.

Hegy lábánál kis házikó,
meleg otthon várja,
s kapujában anyukája
két karját kitárva.

Bent a házban, az asztalon
gőzölgő vacsora,
éhes gyermek pocakjába
való jó lakoma.

Puha kalács, cukrozott tej,
ínycsiklandó fogás, -
teli szájjal Marcinak sem
megy ám a dalolás!

De a nóta újra hallik
szappanhabos kádból,
alig lehet kicsalni őt
a fürdőszobából.

Pedig Marcit várja az ágy,
s finom, meleg dunna,
álmában is énekelne,
hogya úgy is tudna.

Ám a gyermek csendben alszik,
mosolyog az arca,
édesanyja altatója
mesébe ringatja.

ÁSÍTÓ NOVEMBER

Álmos a pók
Álmos a pók
Télire kristályhálót sző.
Álmos a Hold
Álmos a Hold
Éj szele sebbel-lobbal jó.
Álmos a vár
Álmos a vár
Kőfala reccsen, ajtót zár.
Álmos a tó
Álmos a tó
Jégpizsamában szunnyad már.

MIKULÁS

Minden gyermek nagyon szeret,
Ismernek jól, s tudják neved.
Körbejárod a világot,
Utadon repít a szánod.
Lassan lépkedsz, csizmád koppan,
Áldásodtól szívünk dobban.
Siess hozzánk, Mikulás!

MÉRGES MANÓ

Láttam tegnap egy kismanót,
azt hiszem, hogy mérges volt.

Finom sütivel kínáltam,
de ő mindent félretolt.

Mélyen ráncolta homlokát,
összehúzta a szemét,
ökölbe szorított kézzel
püfölgette a fejét.

Kérdeztem, hogy mi a baja,
de még nem is válaszolt.
Csak a fogát csikorgatta –
nagyon csúnya hangja volt.

Végül aztán jött egy szánkó,
rajta ült a Télanyó.
Szeretettel megölelte,
s felszállt mellé a manó.

Láttam ám, hogy ott a szánkón
már mosolygott a csibész.
Minden mérge elpárolgott –
nem is volt itt semmi vész.

HÓBAN, FAGYBAN

Hóban, fagyban jó a sapka,
hóban, fagyban kell a sál,
kesztyűt is húzz a kezedre,
mielőtt még megfáznál!

Bundás csizma a lábadon
jó szolgálatot tehet,
hóban, fagyban egész télen
megőrzi a meleget.

Ha odakint jeges minden,
és a világ didereg,
vastag ruhába burkolva,
bizony, észre se veszed.

GYERMEKÖRÖM

Vágtat a szán hóparipán,
tél szele röpteti
száz falun át.

Bundaruhás, ősz Mikulás
hajtja a szánt, s vele
víg dala száll.

Csillan a fény, mily' tünemény!
Nyílik a puttonya:
benne remény.

Álomözön – gyermeköröm,
víg mosolyokban
visszaköszön.

RÉPAORR

Egy kis nyuszi elkívánta
a hóember orrát.
Úgy gondolta, süt belőle,
sárgarépatortát.

A hóember neki adta,
csak azt kérte érte,
a tortából ő is kapjon
egy kicsit ebédre.

